

آیین نامه تدریس موقت و پرداخت حق التدریس

مقدمه :

نظر به اینکه در بعضی از واحدهای آموزشی عضو هیأت علمی به تعداد کافی وجود ندارد و یا ساعت تدریس برخی از دروس در حدی نیست که برای تدریس آن احتیاج به استخدام عضو جدید باشد. لذا در این گونه موارد دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کشور (که از این پس در این آیین نامه دانشگاه نامیده می شوند) براساس این آیین نامه می توانند از بین اعضای هیأت علمی شاغل یا بازنشسته یا افراد غیر عضو هیأت علمی که دارای مدارک تحصیلی دانشگاهی هستند و یا کسانی که در رشته های خاص صلاحیت و مهارت و تجربه داشته ولی مدارک تحصیلی دانشگاهی ندارند برای انجام امور آموزشی نظری یا عملی محوله (آزمایشگاهی، بالینی، کارگاهی و یا مانند آن) کمبود نیروی انسانی مورد نیاز را پس از تامین اعتبار با پرداخت حق التدریس از میان افراد واجد صلاحیت تامین نمایند.

الف - اعضای هیأت علمی

ماده ۱- دانشگاه می تواند از وجود استادان، دانشیاران، استادیاران و مربیان و مربی آموزشیاران دانشگاهها با موافقت کتبی دانشگاه متبوع برای تدریس استفاده نماید.

ماده ۲- حق التدریس یک ساعت نظری یا $\frac{1}{5}$ ساعت تدریس عملی اعضای هیأت علمی رسمی در دوره های

روزانه و شبانه برابر است با $\frac{1}{50}$ حقوق مرتبه و پایه به اضافه فوق العاده (فوق العاده شغل) عضو هیأت علمی ذریع فوق العاده مخصوص (فوق العاده شغل) + حقوق مرتبه و پایه = حق التدریس یک ساعت تدریس نظری یا $\frac{1}{5}$ ساعت تدریس عملی در دوره های روزانه و شبانه .

تبصره ۱- حق التدریس اعضای هیأت علمی هر دانشگاه برای تدریس در خارج از دانشگاه متبوع خود به

صورت عضو مدعو در ازای تدریس هر یک ساعت درس نظری یا $\frac{1}{5}$ ساعت درس عملی به میزان $\frac{1}{50}$ حقوق مرتبه و پایه و فوق العاده مخصوص آنان قابل پرداخت است .

تبصره ۲- پرداخت حق التدریس به اعضای هیأت علمی دانشگاهها بر اساس این آیین نامه فقط در ازای ساعات تدریس مازاد بر ساعت موظف قانونی تدریس آنان در هفته (روزانه و شبانه) مجاز خواهد بود .

تبصره ۳- میزان ساعات مجاز پرداخت حق التدریس به اعضای هیأت علمی بازنشسته حداکثر تا ۱۶ ساعت نظری یا معادل عملی آن در هفته می باشد و حق التدریس آنان با رعایت این ماده و بر مبنای آخرین مرتبه و پایه آنان در هنگام بازنشستگی و براساس حقوق و فوق العاده مخصوص شاغلین در همان مرتبه و پایه قابل پرداخت است .

تبصره ۴- در مواردی که میزان ساعات موظف تدریس عضو هیأت علمی در دانشگاه متبوع کامل نشده است نصف مابه التفاوت ساعات موظف و تعداد ساعاتی که در دانشگاه متبوع تدریس می نماید از تعداد ساعات حق التدریس وی در دانشگاههای دیگر کسر و به مابقی آن حق التدریس پرداخت خواهد شد .

تبصره ۵- اعضای هیأت علمی می‌توانند در فصل تابستان به موجب ابلاغ رسمی دانشگاه مربوط جمعاً تا میزان ۶ واحد نظری یا معادل عملی آن برای مدت ۶ هفته تدریس نمایند. به علت کوتاه بودن مدت دوره تابستانی ساعات تدریس دروس آنان در هفته ۳ برابر ساعات تدریس در طی نیمسال تحصیلی خواهد بود. پرداخت حق التدریس در تابستان به یکی از دو صورت زیر انجام می‌شود:

الف- در صورتی که عضو هیأت علمی از مرخصی استحقاقی استفاده نماید به ازای هر واحد تدریس تابستانی حق التدریس تا ۱/۵ برابر حق التدریس موضوع این ماده با تشخیص دانشگاه قابل پرداخت است.

ب- چنانچه مرخصی استحقاقی عضو در ایام تابستانی طبق مقررات بازخرید و ذخیره گردد، از تعداد واحدهای تدریس شده وی در تابستان ۳/۳۳ واحد کسر و بابت مازاد آن حق التدریس موضوع ماده ۲ پرداخت خواهد شد. در مورد آن دسته از اعضای هیأت علمی که سمت اجرایی دارند. بجای ۳/۳۳ واحد، یک سوم واحد موظف تدریس آنان کسر می‌شود.

تبصره ۶- حداکثر واحد تدریس حق التدریس اعضای هیأت علمی مجموعاً در دوره‌های روزانه و شبانه برای کلیه واحدهای درسی نظری و عملی و واحدهای پایان نامه و رساله مازاد بر واحدهای موظف نباید از ۱۲ واحد نظری یا معادل عملی آن در هر نیمسال تحصیلی و با رعایت تبصره ۵ ماده ۳۱ اصلاحی آیین‌نامه استخدامی هیأت علمی تجاوز نماید و در هر حال حداکثر ساعات حق التدریس قابل پرداخت برای پایان نامه‌ها و رساله‌ها ۱۶ ساعت و برای دروس نظری ۱۲ ساعت یا معادل عملی آن در هر نیمسال می‌باشد.

ب- دارندگان مدارک تحصیلی دانشگاهی غیر عضو هیأت علمی، گواهینامه‌های تحصیلی حوزوی و متخصصین بدون مدرک دانشگاهی

ماده ۳- دانشگاهها می‌توانند از کسانی که صلاحیت تدریس آنان در یکی از رشته‌های تحصیلی به تأیید کمیته ای مرکب از رئیس و یا معاون آموزشی دانشکده پیشنهاد دهنده و دو تن از اعضای هیأت علمی در رشته مربوط رسیده باشد پس از تصویب کمیسیون آموزشی دانشگاه برای تدریس در دوره‌های روزانه، شبانه یا تابستانی دعوت نمایند. میزان حق التدریس اینگونه مدرسین برای هر ساعت درس نظری یا معادل عملی آن به ماخذ حقوق و فوق العاده مخصوص مرتبه مربی آموزشیار پایه یک، مربی پایه یک و یا استادیار پایه یک حسب مورد با توجه به مدرک تحصیلی مدرس قابل پرداخت است.

تبصره ۱- حق التدریس اعضای هیأت علمی پیمانی براساس مقررات این ماده قابل پرداخت است.

تبصره ۲- حق التدریس مدرسین دارای مدارک تحصیلی حوزوی با توجه به اتمام دوره‌های سطح، خارج و یا داشتن درجه اجتهاد به تأیید معاونت امور اساتید و دروس معارف اسلامی ستاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها و رعایت طبقه بندی گواهینامه‌های مزبور موضوع مصوبه جلسه ۳۶۸ مورخ ۷۴/۱۱/۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی، براساس ضوابط این ماده قابل پرداخت است.

تبصره ۳- به کسانی که برای آموزش فنی، عملی، هنری و آزمایشگاهی، ... دعوت می‌شوند پیشینه خدمات آنان مورد تأیید کمیسیونهای ذیصلاح دانشگاه مربوط باشد پس از تصویب وزارت فرهنگ و آموزش عالی اجازه تدریس داده می‌شود. میزان حق التدریس آنان توسط وزارت فرهنگ و آموزش عالی معادل ۸۰ تا ۱۰۰ درصد حق التدریس مقرر در این ماده با توجه به مدارک علمی و تجربه مدرس ارزیابی و تعیین خواهد شد.

تبصره ۴ - حداکثر تعداد ساعات تدریس این گونه افراد در کلیه دانشگاهها نباید جمعاً از ۱۶ ساعت درس نظری یا معادل عملی آن در هفته تجاوز نماید .

تبصره ۵ - اعضای غیر هیأت علمی واجد شرایط دانشگاهها که مشمول قانون استخدام کشوری هستند فقط در ساعات غیر اداری می توانند از این ماده استفاده نمایند .

ج - ضوابط کلی

ماده ۴ - حق التدریس های تعیین شده در این آیین نامه برای تدریس درمقاطع دانشگاهی و برای دروس دانشگاهی براساس برنامه آموزشی مصوب شورای عالی برنامه ریزی وزارت فرهنگ و آموزش عالی می باشد .

ماده ۵ - تمام مدرسان مشمول این آیین نامه موظفند از دروسی که برای تدریس آن حق التدریس دریافت نموده اند امتحان بعمل آورند و اوراق امتحانی را به ضمیمه نمرات مربوط در مهلت مقرر (که به هر حال از دوهفته پس از امتحان تجاوز نخواهد کرد) تحویل امور آموزشی دانشکده ذیربط بنمایند که در این صورت با توجه به اوقاتی که اعضای هیأت علمی و مدرسین برای طرح سئوالات، برگزاری امتحانات، تصحیح اوراق و سایر مسائل جانبی آن صرف می نمایند برای هر نیمسال حداکثر تا ۱۸ هفته حق التدریس قابل پرداخت است . برای نیمسال تابستانی نیز حق التدریس برای هر درس معادل ۱۸ هفته نیمسال عادی قابل پرداخت است .

ماده ۶ - چنانچه فاصله محل کار از محل موسسه آموزشی ذیربط بیش از ۴۰ کیلومتر و کمتر از ۱۵۰ کیلومتر باشد ۵۰٪ بر میزان حق التدریس موضوع مواد ۲ و ۳ آیین نامه اضافه خواهد شد .

ماده ۷ - دانشگاهها می توانند در صورت وجود اعتبار به مدرسانی که بر طبق این آیین نامه برای تدریس دوره های روزانه، شبانه و یا تابستانی دعوت می شوند و محل کار اصلی آنها از محل موسسه آموزشی دعوت کننده بیش از ۱۵۰ کیلومتر فاصله دارد علاوه بر حق التدریس تعیین شده در موارد ۲ و ۳ هزینه ایاب و ذهاب و اقامت و نیز حداکثر معادل درصدهای تعیین شده برای فوق العاده های بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی و جذب اعضای هیأت علمی برای دانشگاه دعوت کننده را بر مبنای حق التدریس یک ساعت پیراژند مشروط بر اینکه هر نوبت مسافرت برای اقل ۴ ساعت تدریس باشد، و میزان حق التدریس از حداکثر دو برابر مبلغ تعیین شده در دانشگاه متبوع تجاوز نماید .

تبصره - در مورد افراد غیر شاغل که برای تدریس موضوع مواد ۶ و ۷ دعوت می شوند، به جای محل کار مندرج در این ماده، محل اقامت مدرس ملاک عمل محاسبه قرار خواهد گرفت .

ماده ۸ - پرداخت هر نوع حق التدریس مندرج در این آیین نامه موقوف به قراردادی خواهد بود که (طبق فرم پیوست) بین مدرس و رئیس دانشگاه محل تدریس یا مقام مجاز از طرف وی تنظیم می شود .

تبصره - دانشگاه می تواند بجای تنظیم و امضاء قرارداد با هیأت علمی شاغل در همان دانشگاه در هر نیمسال لیستی حاوی مشخصات اعضای هیأت علمی حق التدریسی خود را تهیه و بر همان اساس پرداخت نماید .

ماده ۹ - کلیه مقررات مغایر با این آیین نامه از تاریخ اجرا ملغی می باشد .

این آیین نامه مشتمل بر ۹ ماده و ۱۳ تبصره در جلسات هیأت امنای به تصویب رسیده است و از تاریخ ۷۶/۷/۱ قابل اجرا می باشد .